

Astăzi, Marți, 31 Martie, 2026

Sf. Sfințit Mc. Ipatie, episcopul Gangrei

Sf. Mc. Veniamin diaconul

Isaia 49

6 și Mi-a zis: – Mare lucru-i pentru Tine că Te numești Fiul Meu, ca să întărești semințiile lui Iacob și să-i întorci pe cei împrăștiați ai lui Israel¹; iată, spre legământ Te-am dat unui neam și neamurilor spre luminare,² ca să fii spre mântuire pân' la marginea pământului.

7 Așa zice Domnul Cel ce te-a izbăvit, Dumnezeuul lui Israel: – Sfințiți-L³ pe Cel care-Și disprețuiește viața, pe El, Cel ce este urât de neamurile care sunt sclavele domnilor; regi Îl vor vedea și principii se vor scula și de dragul Domnului I se vor închina; căci plin de credincioșie e Sfântul lui Israel, și Eu pe Tine Te-am ales.

8 Așa grăiește Domnul: – La vreme potrivită Te-am ascultat și'n zi de mântuire Ți-am ajutat; Te-am

plăsmuit și neamurilor Te-am dat spre legământ ca să pui pământu'n rânduială și moșteniri pustiite să moștenești,

9 spunând celor din legături: „Ieșiți!"; și celor din întuneric: „Arătați-vă!" Hrăniți vor fi în căile lor, pășunea lor va fi pe toate cărările.

10 Nu vor flămânzi, nici vor înseta și nici căldura sau soarele îi vor lovi, ci Acela care-i miluiește îi va alina și prin izvoare de apă îi va mâna.

Facerea 31

3 Atunci Domnul a zis către Iacob: „Întoarce-te în țara părinților tăi, la neamurile tale, și Eu voi fi cu tine!"

4 Trimițând deci Iacob, le-a chemat pe Rahela și pe Lia la câmp, unde erau turmele

5 și le-a zis: „Văd eu pe fața tatălui vostru că el mă privește altfel decât mai ieri și alaltăieri; dar Dumnezeuul tatălui meu era cu mine.

6 Voi înșivă știți că eu l-am slujit pe tatăl vostru cu toată inima;

¹ „cei împrăștiați ai lui Israel”: diaspora iudaică.

² Reluare a textului din 42, 6 (vezi nota).

³ „a sfinți”: a-I rosti numele cu sfințenie, în orice împrejurare, dar mai ales în rugăciuni și'n cântări de laudă. În „Tatăl nostru”: „sfințească-se numele Tău”.

7 dar tatăl vostru m'a înșelat și de zece ori mi-a schimbat simbria; Dumnezeu însă nu i-a îngăduit să-mi facă rău:

8 când el zicea: Cele pestrițe să-ți fie simbria!, toate oile fătau miei pestriți; iar când zicea: Cele vârgate să-ți fie simbria!, atunci toate oile fătau miei vârgați.

9 Și așa a luat Dumnezeu toate vitele de la tatăl vostru și mi le-a dat mie.

10 Și a fost că odată, la vremea când intrau oile'n călduri, mi-am ridicat ochii și am văzut în vis: și iată că țapii și berbecii care săreau pe capre și pe oi erau vârgați și bălțați și cenușii.

11 Iar îngerul Domnului mi-a grăit în vis: — Iacobe! Și eu am răspuns: — Ce este?

12 Zis-a El: — „Ridică-ți ochii și vezi: toți țapii și berbecii care sar pe capre și pe oi sunt vârgați și bălțați și cenușii; căci Eu am văzut tot ce ți-a făcut ție Laban.

13 Eu sunt Dumnezeu! Cel ce ți s'a arătat în Betel, unde Mi-ai turnat untdelemn pe stâlp și unde Mi-ai făcut făgăduință. Acum ridică-te deci, ieși din țara aceasta și mergi în țara ta de naștere, și Eu voi fi cu tine”.

14 Atunci Lia și Rahela i-au răspuns și i-au zis: „Mai avem noi

oare parte de moștenire în casa tatălui nostru?

15 Oare n'am fost noi socotite de el ca niște străine?: că ne-a vândut⁴ și cu banii noștri s'a ghiftuit.

16 Ca atare, toată averea pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru este a noastră și a copiilor noștri. Fă dar acum tot ce ți-a spus ție Domnul!”

Proverbele lui Solomon 21

3 A face ce e drept și a vorbi adevăr Îi sunt mai plăcute lui Dumnezeu decât sângele jertfelor.

4 Omul mărinimos e cutezător împotriva ocării, dar făclia necredincioșilor e păcat.

5 Planurile omului sânguitor aduc întotdeauna câștig, dar leneșul e'ntotdeauna în lipsă.⁵

6 Cel ce agonisește comori prin limbă mincinoasă după deșertăciuni umblă și'n lațurile morții se duce.

7 Nimicirea va locui împreună cu

⁴ Laban le „vânduse” nu în sensul strict al cuvântului, ci prin aceea că, timp de paisprezece ani, reținuse pentru sine tot ce câștigase din munca lui Iacob, fără să fi pus deoparte ceea ce ar fi trebuit să constituie zestrea fiicelor sale.

⁵ Verset omis în LXX; în vechile ediții românești, ca și aici, tradus după Versiunea Ebraică.

cei necredincioși, fiindcă nu vor să facă ce e drept.

⁸ Celor îndărătnici, căi îndărătnice le trimite Dumnezeu, căci curate și drepte sunt lucrurile Lui.

⁹ Mai bine e să locuiești într'un ungher sub cerul liber decât în [odăi] vărute cu nedreptate și'n casă de obște.

¹⁰ Sufletul necredinciosului pofteste răul,⁶ el nu va fi miluit de nici un om.

¹¹ Când omul neastâmpărat e pedepsit, cel simplu devine mai isteț, iar înțeleptul priceput va dobândi cunoaștere.

¹² Omul drept pricepe inimile necredincioșilor și-i disprețuiește pe cei necredincioși pentru răutatea lor.

¹³ Cel ce-și astupă urechile ca să nu-l audă pe cel în neputință va ajunge și el să strige fără ca cineva să-l audă.

¹⁴ Darul făcut într'ascuns potolește mânia, dar omul care nu dă deloc, acela stârnește urgii.

¹⁵ A face judecată e bucuria celui drept, dar în ochii răufăcătorilor chiar și sfântul e necurat!

¹⁶ Omul care se rătăcește din calea

dreptății se va odihni în adunarea umbrelor.⁷

¹⁷ Omul neisprăvit iubește veselia, vinul prietenos și uleiul îmbelșugat;

¹⁸ cât despre nelegiuit, el e spurcăciunea⁸ celui drept.

¹⁹ Mai bine e să locuiești în pustie decât cu o femeie certărească și limbută și amară.

²⁰ Dorită comoară se odihnește în gura înțeleptului, dar cei fără minte o înghit.

²¹ Calea dreptății și milosteniei va afla viață și mărire.⁹

⁷ Literal: „în adunarea Uriaișilor”. Metaforă pentru „umbrele” care zac în iad (Șeol), existențe care, cufundate în ceață, duc o viață larvară.

⁸ Grecesul **perikátharma** înseamnă, pe de o parte, „curățire”, „purificare”, „ispășire” și, pe de alta, obiectul purificării, adică ființa necurată, impură, spurcată. Traducerile după T. M. preferă primul sens, mai nuanțat: „(omul) rău e răscumpărare pentru cel drept” sau „servește ca răscumpărare celui drept”, în acord cu Is 43, 1-4. Versiunea de față optează pentru sensul ultim. (T. M. adaugă: „și pentru cel drept va fi dat (în schimb) nelegiuitul”, adaos adoptat și de vechile noastre ediții).

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁶ „poftește răul (cele rele)” omis în LXX.

Tâlcuire



Cel ce-și astupă urechile sale ca să nu audă pe cel sărman va striga și el și nu va fi cine să-l audă” (*Pilde* 21, 13). Și ne mai minunăm adesea: „De

ce Domnul nu ascultă rugăciunile noastre?”. Iată pricina! Pentru că s-a întâmplat, pesemne, să ne astupăm urechile când ne ruga vreun nevoieș; iată că nici Domnul nu ne ascultă pe noi. Dar încă nu e mare necaz dacă nu suntem ascultați când ne rugăm pentru vreun folos vremelnic; necazul adevărat va fi de nu ne va asculta Domnul când ne rugăm pentru iertarea păcatelor noastre. Și nu ne va asculta dacă plângerea pe care o îndreaptă către Dânsul cei trecuți de noi cu vederea va fi mai puternică decât rugăciunile noastre. Trebuie să ne grăbim a preîntâmpina această nenorocire grozavă, urmând pilda lui Zaheu, care pentru înțeleptele sale hotărâri a auzit de la Domnul: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia” (*Lc. 19, 9*).¹⁰

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.